Posudek oponenta na diplomovou práci Lucie Válové
Historický vývoj britské Labour Party od roku 1900 do roku 2001.

Diplomantka předložila rozsáhlou politologicko-historickou práci. Zvolené téma je zpracováno nesporně zajímavě, čtivě, text je logicky strukturován a dobře přibližuje čtenáři problémy a zvraty ve vývoji této společensko politicky významné politické strany.
Autorka se opírá o rozsáhlý seznam literatury, který zahrnuje velmi široké spektrum titulů, od poněkud sporného uvádění elementárních učebnic a slovníků (přitom je škoda, že nevyužila zejména z hlediska svého tématu velmi účelnou Blackwellovu encyklopedii politického myšlení) až po fundované historické, politologické a sociologické odborné práce. Zřetelně základní velmi široce využívanou oporou jsou pro autorku studie britské provenience na analogické téma.
Práce je především kompilátem z uvedené literatury a nevyhnula se jisté popisnosti. Na druhé straně oplývá hodnotícími soudy či vazbami typu „bohužel", „prozíravý pohled", „správně se rozhodl", u nichž není zřejmé, zda vyjadřují stanoviska autorky nebo poplatnost použité literatuře. Autorka se nevyhnula ani určitým zkratům typu „odvážná poválečná dekolonizace" (v čem byla odvážná?, nakolik to byla nutnost, „z nouze ctnost"?), pozitivního hodnocení liberálních zákonů umožňujícím potraty, rozvody atd. (v čem, pro koho, z hlediska koho?), tvrzení, že stěhování do měst v období prvotní akumulace bylo vyvoláno pokrokem (vždy?, pokrokem v čem?) apod.
Obecnější analýzy pojmů jsou rovněž poněkud zjednodušující (již např. Blackwellova encyklopedie by na zjednodušení dosti upozornila): sociální stát se vyskytuje v řadě mutací a má daleko členitější ideové a politické zdroje než socialistickou ideologii; je pominuta úloha marxismu ve formulování zejména kontinentálních podob socialistického hnutí; pojem pravice zvláště v současnosti je daleko členitější; ne vždy je zřejmé odlišování „socialismu", sociálně demokratického a demokratického socialismu (přitom s těmito pojmy autorka bohatě pracuje) atd.
Z hlediska obsahového je škoda, že autorka nepodchytila více sociální strukturu voličstva a sympatizantů a její vývoj, a to i ve světle dostupných dat.

Z hlediska formálního je práce dobře zpracována, i když i zde najdeme občas určité překlepy, anglicismy (např. distingovaný má jiný význam v angličtině a obvykle velmi odlišný v češtině), terminologické nepřesnosti („dolní příčky sociální mobility" – má být statusu)

V souvislosti s připomínkami k pojmovým vymezením bych pro obhajobu formuloval otázky:

1. Jak labouristé chápali a rozumějí pojmu „beztřídní společnost".
2. Vyjasnit různá pojetí „rovnosti" užívané v práci.
3. Různé významy a motivace „předblairovského" pojmu „třetí cesta".

I přes uvedené výhrady hodnotím práci pozitivně a doporučuji ji k obhajobě.

26. 12. 2008 Doc. PhDr. Radomír Havlík, CSc.